

certs frígments The trobat suficientment ¿grandíos per donar llocli á las exaieradas mosiray d' entusiasmcí; que ens diulicn els paréntessis (ovación, extraordinarios aplaujoB, etc.) Pero en aquesta com en las atrcs ocasions en que un home parla sincerament, com íe sot díe ab el cor á la má, sense volguer, potser fms volguent posarshi, il vegades es troba en una situació cómica ab apariencias de trágica.

ImagirieuTOS un catedrátich parlant d'educació á un públich de *meeting*, lloliant al Quixot, trencant llanses y enfonsant cuyrassas per fer sortir triomfant la veritat. Y que després de liaberne dit molías de veritats, la cucstió candent, la del día, la de que tothom parla, la que inteí'essa é tots queda í¿íual qu'avans ó més enredada en una confusió de frases sonorras espatarrante, ^randilocucnts^ paradoxals.

Un discurs de TUnamuno: com si diguéssim la darrera sortida de Don Quixot per las planurias de Castella, anant á embestir molins; empaytant A ignocents moltons y barallantse ab els ritelles d'un retaule que parlan molt y no fan cap mal. Y ell descarrega la seva furia en estocadas y cops de sabre, sobre els cap^ de suro y de cartró que sonen á buyt y í\ castanyolas."

Don Quixot que te per Dulcinea la veritat encantada, que fuig: del caballer de la trista figura; que es burla despietada dels seus actes de heroisme y de virtut. La veritat disfressada, amagautse ab robas de mí^gica fantasía; passant en ridícola carnavalada per devant deis uljs visionaris.

La mentida cultural, la mentida religiosa, totas las mentidas han anat Uuytant ab el cavaller Unamuno y en enganyadora Iluyta han sortit desíctas. Y el modern Quixot ha parJat de catalanisme y ho ha fet millor que els altres. Pero no ha volgut ó no ha pogut veurer clarament la situació, T^A lleó no ha sortit de la gábia per abrahonarse ab el cavaller Ue la veritat, , , . , . . . ,